

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

w sprawie

wniosku **W. R.**

o wznowienie postępowania

zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 października 2019 r. w sprawie sygn. akt II AKa 69/19, zmieniającym wyrok

Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 6 lipca 2018r. w sprawie III K 113/08

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 31 lipca 2024 r.

na podstawie art. 544§2 i 3 k.p.k.

postanowił:

1. oddalić wniosek,

2. obciążyć wnioskodawcę kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.

Jerzy Grubba Małgorzata Gierszon Jarosław Matras

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Białymstoku z dnia 6 lipca 2018 r. w sprawie III K 113/08 uznał W. R. m in. za winnego tego, że:

- XI (I a/o z 12 grudnia 2006 r.) - w dniu 3 stycznia 2002 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści

majątkowej, będąc zobowiązany jako Przewodniczący Rady Nadzorczej F. S.A. z siedzibą w B. do zajmowania się sprawami majątkowymi tej spółki, nadużył swoich uprawnień w ten sposób, że nie posiadając stosownej uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy oraz wbrew przepisom art. 362 § 1 pkt 5 ustawy kodeks spółek handlowych reprezentując tę spółkę nabył od M. C. łącznie 3540 akcji własnych spółki F. S.A. o wartości nominalnej 100 zł każda za łączną cenę 354.000,00 zł, czym wyrządził znaczną szkodę majątkową w mieniu F. S.A. w wysokości 354.000,00 zł,

tj. o czyn z art. 296§1 k.k. w zw. z art. 296§2 k.k.

- XIII (IV a/o z 12 grudnia 2006 r.) w dniu 14 stycznia 2003r. w B. , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc zobowiązany jako pełniący obowiązki Prezesa Zarządu F. S.A. z siedzibą w B. do zajmowania się sprawami majątkowymi tej spółki, nadużył swoich uprawnień w ten sposób, że nie posiadając stosownej uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy dopuścił do przejęcia przez spółkę F. S.A. 2038 akcji własnych o wartości nominalnej 100 zł każda, co stanowiło równowartość 203.800,00 zł, które to akcje przekazał spółce jako osoba fizyczna, a następnie dokonał wbrew przepisom art. 362 § 1 pkt 5 ustawy kodeks spółek handlowych kompensaty swojej wierzytelności z tytułu przekazania akcji z zobowiązaniem w wysokości 203.800,00 zł, które posiadał wobec spółki F. S.A., w związku z czym wyrządził znaczną szkodę majątkową w mieniu F. S.A. w wysokości 203.800,00 zł,

tj. czynu z art. 296§1 k.k. w zw. z art. 296§2 k.k.

Sąd uznał, że oba te czyny stanowią ciąg przestępstw i na mocy art. 296§1 i 2 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. wymierzył karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 50 zł każda.

Na mocy art. 85§1 k.k. i art. 86§1 k.k. orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 400 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę W. R., Sąd Apelacyjny w Białymstoku, wyrokiem z dnia 22 października 2019 r. w sprawie sygn. akt II AKa 69/19, zaskarżony wyrok zmienił w zakresie innych niż opisane powyżej czyny i obniżył karę łączną grzywny do 300 stawek dziennych po 50 zł każda.

W dniu 22 marca 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynął oparty na podstawie art. 540§1 pkt 2 lit. a k.p.k. w zw. z art. 542§1 k.p.k. oraz 544§1 k.p.k. wniosek skierowany do Sądu Apelacyjnego w Białymstoku o wznowienie postępowania karnego wobec skazanego W. R., uchylenie w opisanej wyżej części wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 6 lipca 2018 r. w sprawie III K 113/08 i przekazanie sprawy do rozpoznania temu Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na wniosek o wznowienie prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 540§1 pkt 2 lit. a k.p.k., który ustanawia podstawy do wznowienia postępowania karnego, postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Przepis ten wymaga, aby strona wykazała, że miało miejsce ujawnienie się po wydaniu orzeczenia nowych faktów lub dowodów (*propter nova*), które wskazują na zaistnienie okoliczności nieznanych przedtem sądowi, jak również stronie.

Tymczasem w niniejszym wniosku obrona jako na okoliczność nieznaną Sądom rozpoznającym sprawę wskazuje na postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 28 listopada 2023 r. z którego wynika, że w aktach sprawy na k. 5391 brak „dowodu rzeczowego w postaci danych komputerowych”. Obrona w tym kontekście zadaje pytanie: *„Skoro zatem z postanowienia z dnia 28 listopada 2023r. wynika, że na wskazanej karcie 5391 nie ma opisanego dowodu rzeczowego w postaci danych komputerowych oraz że nie odnaleziono dokumentu potwierdzającego zabezpieczenie danych komputerowych, to co w takim razie było przedmiotem merytorycznego badania biegłych, na podstawie której wydali opinie, które następnie stały się podstawą do skazania W. R.”?* Na tak sformułowanej wątpliwości obrona buduje tezę o istnieniu nowego faktu nieznanego dotąd Sądom

rozpoznającym sprawę.

Zauważyć jednak wypada, że podstawę wznowienia postępowania, na co wskazano wyżej, mogą stanowić tylko nowe fakty i dowody, a więc takie, które zawierają nową treść nieznaną wcześniej sądom rozpoznającym sprawę. Tymczasem opisana powyżej sytuacja procesowa nie niesie ze sobą żadnych nowych treści mających znaczenie dla sytuacji skazanego.

Wnioskodawca wskazał na brak opisanego dowodu w aktach sprawy, jednak nie wykazał, aby dowód ten miał jakiegokolwiek znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Niewątpliwie też ani Sąd ani żadna ze stron nigdy na ten dowód nie powołali się i w oparciu o jego domniemaną treść nigdy nie dokonano żadnych ustaleń w sprawie. Dowodem tym nie dysponowali ani biegli ani Sąd.

Obrona zdaje się sugerować, że bez tego dowodu biegli K. C. i J. B. nie mogli wydać rzetelnej opinii. Jednak znajdująca się w aktach opinia biegłych jest bardzo obszerna i szczegółowo odpowiada na wszystkie zadane przez Sąd pytania. Opinia ta została sporządzona w oparciu o analizę sprawozdań finansowych z lat 2000/01, a dokumenty te przecież istnieją i stanowiły dowód w sprawie. Co więcej, Sądy wskazują w uzasadnieniach swych orzeczeń na zbieżność wniosków tej opinii z wnioskami biegłego rewidenta M. M., a nawet wyceną sporządzoną przez Dom Maklerski.

Brak jest zatem podstaw do uznania, że Sądy rozstrzygając sprawę w omawianym zakresie, oparły się w jakimkolwiek stopniu na nieistniejącym dowodzie.

Powyższe nie pozwalało na uwzględnienie tak skonstruowanego wniosku wznowieniowego.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

Jerzy Grubba Małgorzata Gierszon Jarosław Matras

(r.g.)

